

foretage enten hjemme eller andet Sted, gav dem tilstrækkeligt til at leve af. Man vil maaske sige, at vi den Gang kunde have ladet være med at op-hæve Karenstiden. Jeg er imidlertid fuld-stændig enig med Arbejdsløshedskasse-inspektøren i, at det lod sig ikke gøre, thi naar der indtræffer ekstraordinære Forhold, en stor Arbejdsløshed i mange Retninger, maa man ogsaa træffe ekstraordinære For-holdsregler, og der var derfor Grund til den Gang at udvide Adgangen til at blive Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, men selvfølgelig, ethvert Gode har sine svage Sider.

Det nævnte Forhold har ogsaa bevirket en stor Tilgang til Arbejdsløshedskasserne af Folk, som egentlig ikke har haft be-rettiget Krav paa at komme ind i Arbejds-løshedskasser, fordi Tiderne ikke har været særlig vanskelige for dem. Krigssituationen har heldigvis ikke frembragt lige daarlige Forhold for alle Arbejdere. Ude paa Landet har vi ikke kendt saa meget til Arbejds-løshed eller til Mangel paa Arbejde som i Haandværkerfagene inde i Byerne, tvært-imod har der jo derude været ekstraordi-nært Arbejde ved Tørveskæring og i det hele taget ved Fremskaffelse af Brænd-sel, og derved har Arbejderne kunnet tjene store Beløb. Jeg ved baade fra Be- kendte og fra min egen Familie, at en Mand og Kone maaske med Hjælp af et hjemmевærende Barn kan tjene omtrent 100 Kr. om Ugen, det er en Arbejdsfor-tjeneste, som man tidligere ikke har kendt Mage til. Selv om det derfor den Gang var nødvendigt, at man gik til disse Be-grænsninger af Fordringerne for at blive Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, saa er det et Spørgsmaal, om det samme er Tilfældet nu. Det er et Spørgsmaal, som det kommende Udvalg muligvis vil tage under Overvejelse, om det virkelig er nød-vendigt at holde Døren saa vidt aaben som hidtil. Thi nu har jo alle de Folk haft Anledning og Tid til at melde sig ind i Arbejdsløshedskasserne, som virkelig har Grund til at være der, undtagen selvfølgelig de, der er gaaet over fra at være Lærlinge til at blive selvstændige Arbej-dere. De paagældende har i det forløbne halve Aar haft Anledning til at melde sig nd i Arbejdsløshedskasserne, og har de ikke gjort det, har de efter min Mening ikke noget berettiget Krav paa senere at kunne komme og kræve sig straks optagne i det Øjeblik, de finder, at der er en Chance for, at de kan have nogen Fordel

deraf. Jeg mener derfor, at det kom-mende Udvalg bør overveje, om der nu ikke bør sættes en Stopper for den ube-grænsede Adgang til at blive Medlem af en Arbejdsløshedskasse.

Hr. Laurits Jensen sagde, at der ogsaa var andre end Lønarbejdere, som var daarligt stillede og kunde have Krav paa Hjælp. Som den højtærede Minister har oplyst, giver Loven imidlertid Adgang til ogsaa at oprette Ar-bejdsløshedskasser for andre end de egentlige Lønarbejdere, og saa vidt jeg hu-sker, er der ogsaa oprettet enkelte saa-danne, saaledes en for handelsrejsende og en for Handels- og Kontormedhjælpere. Hvad de selvstændige næringsdrivende an-gaar, tror jeg derimod, det skyldes en Misforstaaelse, hvis man mener, at de kan bringes ind under de samme Forhold. Thi hvornaar er en handlende arbejdsløs? Saa længe han overhovedet handler, er han, selv om hans Omsætning maaske kun er en lille Del af det, den har været tid-ligere, ikke arbejdsløs. Og saaledes gaar det ogsaa med andre selvstændige erhvervs-drivende. Jeg tror derfor, man maa op-give den Tanke at danne særskilte Ar-bejdsløshedskasser for dem. Skal man hjælpe disse Folk over de daarlige For-hold, som jeg er ganske klar over, at Krigen har medført ogsaa for dem, maa det ske paa anden Maade. Arbejdsløs-hedskasser tror jeg ikke vil vise sig gen-nemførlige undtagen for Lønarbejdere og enkelte andre.

Det er blevet udtalt fra forskellige Sider, ogsaa af Hr. Peder Hedebo, at vi ikke kunde ønske en bedre og virksom-mere Kontrol overfor Misbrug af disse Kasser end netop gennem selve Kassernes Bestyrelser. Deri kan jeg under normale Forhold delvis give ham Ret. Efter det Kendskab, jeg har til Arbejdsløshedskas-serne, laa der tidligere deri en virkelig Kontrol med, at Understøttelsen ikke blev misbrugt, idet det drejede sig om Arbej-dernes egne Penge, som de havde sam-mensparet sig gennem Aar og Dag. Det var deres Kolleger, som administrerede disse Penge, og saa vidt jeg har kunnet følge med, har de med haard Haand holdt over, at der ikke fandt Misbrug Sted, og at der ikke blev uretmæssig tæret paa de Penge, som de arbejdsvillige Kammerater havde indbetalt i Kasserne. Men efter de nye Love er Forholdet blevet helt ændret. Nu kan der jo dannes Afdelinger af Ar-bejdsløshedskasserne, hvor Medlemmerne ikke har ydet noget som helst Tilskud til de